

Even voorstellen

Ha, jij weer!

Tof dat je er bent! Ben je zo nieuwsgierig?

Je wilt natuurlijk weten hoe het met Dickie is, of niet? En met zijn ruimtewezenvriend Giga. En met Valerie. En met al die anderen... toch?

Ik vertelde aan het eind van het vorige avontuur (best een heftig avontuur was het trouwens, hè?)

dat ik weer eens terug zou keren naar Zeeduin.

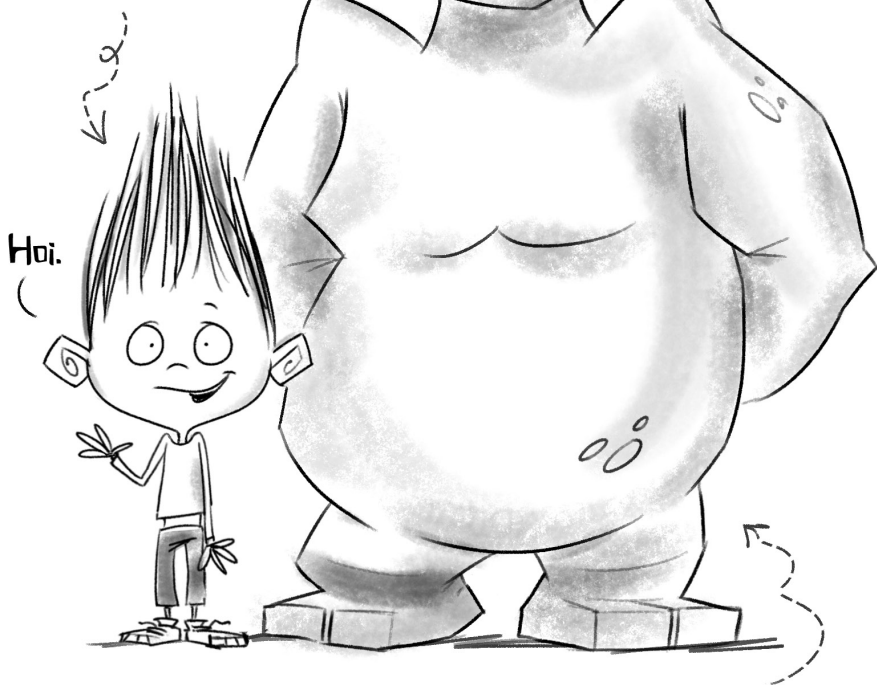
En ik had je beloofd dat ik dan bij Dickie zou aanbellen om te kijken hoe de dingen er gaan.

Ik kan je vertellen dat er, tja, ik verzin het ook niet, wéér van alles is gebeurd.

En het was wederom vrij heftig te noemen.

Zullen we anders eerst even een kort voorstelrondje doen? Handig voor wie het eerste avontuur gemist heeft. Of stel... je cavia heeft aan boek 1 zitten knagen en je kunt dus dingen even niet zo makkelijk teruglezen.

Dit is Dickie.
Aardbewoner.
Held van het vorige
avontuur.
En van dit.

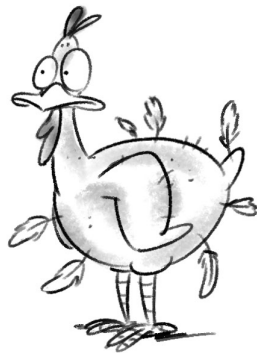

Giga. Ruimtewezen. Thuisplaneet: vooralsnog onbekend.
Landde op aarde en sloot vriendschap met Dickie.
Hielp de aarde redden. Maar vertrok aan het eind
van boek 1 weer... de ruimte in, op zoek naar zijn
ruimtewezenvrienden. Begrijpelijk, maar toch jammer.

Valerie. Zusje van Dickie, maar niet zómaar een zusje.

Hielp ook mee en deed zinnige dingen, zoals een grote vechtrobot besturen.

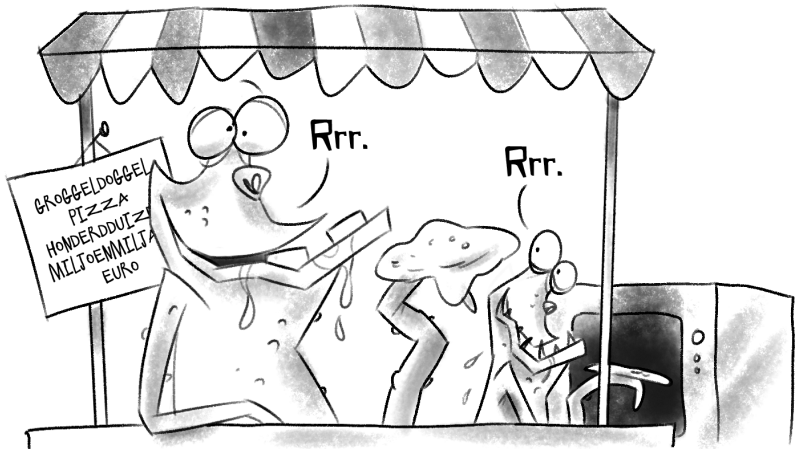

Snarfje. Kip van de buren. Mist nog steeds wat veren, maar ik had haar beloofd nooit meer aan iemand te vertellen hoe dat komt. Vertrok aan het eind van boek 1 met Giga mee, de ruimte in.

Pa en ma. Ook echt prima mensen.

Grok 3C en 7B. Grokodoko's. Thuisplaneet: Grokos (daar wil je echt niet heen). Begonnen als slechterik, maar werden goeierik. Ze bleven aan het eind van het avontuur bij ons op aarde. Kwijnen veel en stinken, maar maken heerlijke pizza's (pizzakraam staat op het marktplein: tip!).

We mogen ook Flint Cowboykind, Grokko, de burgemeester van Zeeduin, alle andere burgemeesters, de buren en de mevrouw van het journaal niet vergeten.

Wie zien we dit verhaal allemaal terug? Nou, ik had je dus beloofd om bij Dickie aan te bellen. En dat heb ik gedaan. Ik zal maar gewoon bij het begin beginnen. Het verhaal ging zo...

Goeiemorgen

Dickie zat op de wc. Net wakker...

Heb jij dat thuis ook op de wc? Of op de gang misschien? Zo'n plekje met foto's van leuke momenten.

Iedere keer als Dickie naar de wc moest, ging hij toch met een beetje tegenzin.

Hij keek naar de talloze foto's die mama en papa vorig jaar hadden gemaakt...

Giga aan het skateboarden met Dickie.

Giga die theetjes dronk met Valerie.

Giga met een mond vol pizzapunten.

Giga die voor de tv in slaap was gevallen, met Snarfje die boven op z'n hoofd sliep.

Giga die de zoveelste krant omhooghield waar hij in stond.

Dickie was de tel een beetje kwijt. Hoeveel maanden was Giga nu weg? Acht? Negen? Het werd alweer bijna zomer, en dan was het sowieso alweer een jaar. Dickie miste hem gigantisch.

Giga had gedacht dat zijn ruimtewezenvrienden zich misschien grote zorgen om hem maakten.

Dus hij vertrok, terug de ruimte in. En Snarfje ging mee, want die twee waren aan elkaar gehecht geraakt. Zucht... Waar zouden ze toch uithangen?

‘Dickie, opschieten!’ riep mama. ‘Je komt te laat op school.’

Dickie rondde de boel in de wc af en liep de keuken in.

‘Wat zit je toch altijd lang op die wc,’ zei mama.

‘Hmja. Ik zat weer even naar de foto’s te staren, geloof ik.’

Mama zuchtte. ‘Ja, het was een mooie tijd hè, met Giga.’

‘Hoe zou het toch met hem zijn? En met Snarfje?’

O mam, ik zou het zó tof vinden ze weer te zien.

Maar... misschien... gebeurt dat wel nooit meer.’

‘Je weet het maar nooit, schat,’ zei mama.

‘Nou, Valerie en ik proberen hem al heel lang te bereiken. Maar het is nog niet gelukt.’

‘Dat heb ik gezien ja, die gevaarlijke kunstjes!’

Jullie hangen steeds supergevaarlijk aan die schotelantenne.’

‘Ja maar... de vorige keer kwam Giga toen ik aan de antenne hing. Ik weet zéker dat ik hem daarmee weer moet kunnen bereiken.’

We blijven er gewoon mee rommelen.'

'Hwaaahmmm, pfoeh,' gaapte Valerie, en ze slofte met halfopen ogen de keuken in.

'Goeiemorgen
schattepatattewiezewoez...

HO eens, ben jij nog niet
aangekleed?!' riep mama.

'Hup, ga eerst je kleren
aandoen!' Ze duwde een
homp brood in Valeries
mond en duwde haar terug
de gang in. 'Over tien minuten
naar school!'

Vijftien minuten later liepen
Dickie en Valerie de deur uit.

'Mwet Giga's raketmwotor waren
we veel sneller op schoowl,' mompelde Valerie, die
onderweg haar tanden poetste.

'Rrrrrr... opzij, opzij!' hoorden ze ineens achter
zich.

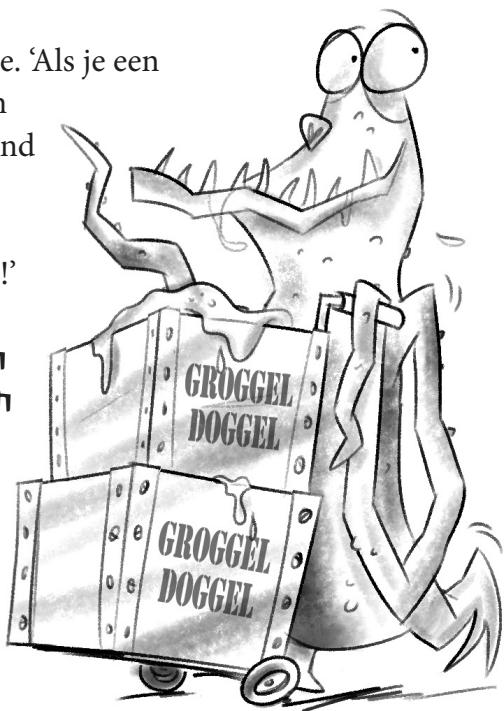
Grok 7B kwam aangerend met een steekwagen vol
grote metalen kisten.

'Wow! Dat zijn grote kisten, 7B!' zei Valerie.

'Een verrrse lading groggeldoggel!
Vanmorrren aangekomen met de
halfjaarlijkse groggeldoggelexpress
uit Grokos.'

'Oeh, lekker!' zei Dickie. 'Als je een
kistje over hebt, komen
jij en 3C dan dit weekend
bij ons? Dan maken
we een feestje met
groggeldoggelcocktails!
7B knipoogde. 'Ik
denk dat we wel een
kistje aparrrt kunnen
houden. Maarr, ik
moet rennen. 3C
wacht op me bij
de pizzakraam.
Het marktplein
staat al vol met
burgemeesters.
Voor verse
groggeldoggelpizza komen ze uit alle hoeken
van het land!'

Pluiskonijn 1

Einde schooldag. Dickie wachtte op Valerie bij het muurtje van de school.

‘Ik moet een spreekbeurt houden,’ zei Valerie.

‘Maar ik heb dus echt géén idee waarover. Heb jij nog tips?’

‘Jeetje. Ehm... nou eh, over het heelal dan maar? Daar weten we best veel over, toch?’

Valerie zuchtte. ‘Ja, lekker origineel. De héle school heeft het afgelopen halfjaar al zulke spreekbeurten gehouden. En over Giga, en de Groko’s. Nee, liever over iets gewoons... of zo.’

Aan het eind van de middag kwamen Grok 7B en 3C bij Dickie thuis aangehuppeld. Met een grote kist verse, glibberige, blubberige groggeldoggel. **‘Barrbecuetijd, mensen!’** riepen ze. Papa maakte snel een vuurtje in de tuin en mama haalde de burens erbij. Die hadden vaak wel een kippetje over (in de vriezer dan hè! We gaan in dit verhaal heus geen levende kippen slachten, lijkt me). Valerie zat nog steeds te piekeren over haar spreekbeurt.